

Bediüzzaman İhtiyaçtır

Mütefekkir Cemil Meriç, Bu Ülke isimli kitabında şöyle der:

“Said Nursî, bir kavga adamı. Yalçın bir irade. Taviz vermeyen bir miza, tefekkürden çok iman. Tarihin içinden gelen ve kabuğuna çekilmiş yüz binlerce insanı uyandıran bir ses. Nurculuk bir tepki... Küfre karşı, imanın bir tepkisi.”

Prof. Dr. Hikmet Özdemir, “Bediüzzaman bir hoca değil. Zamanın entellektüel tartışmaları hakkında görüşler ileri süren bir düşünür” diye nitelendirmiştir onu.

Suudi Arabistanlı önemli âlimlerden Prof. Dr. Abdullah Ömer Ennasif’in görüşü ise şöyle:

“Muasır olan İslâm âlimleri, bir İslâm devleti kurma peşinde koşarken, Bediüzzaman iki şeyi esas almıştı: Birincisi, iman. İkincisi ise, kalpleri kurtarmak. Batının fen ve felsefesinden İslâmiyete gelen hücumlara ilim diliyle cevap vererek materyalizmi çökertmiş; devleti değil, insanı hedef alıp gençlerin kalbine imanı yerleştirerek, imanlı bir gençlik yetiştirmiştir. Bugün geriye dönüp baktığımızda, diğerleri kaybetti, kazanan Bediüzzaman oldu.”

Tüm bu sözler ve daha niceleri, Bediüzzaman Hazretlerinin ilmini, evrenselleğini, 21. yüzyıla hitap edişini, yüksek ve kaliteli düşünme iradesini gözler önüne seriyor.

O, bir İslâm âlimi.

21. yüzyılda insanlığın cevap aradığı soruları ve muknî çözümlerini, bireyden insanlık âlemine kadar genişleyen bir halka içinde, dünya ve ahiret saadetine anahtarını elinde tuttuğunu bir kez daha müşahede ediyoruz.

Önceki yüzyıllarda insanlık, ilim ve dini birbirine muhalif iki kavram olarak ilân etmişti. Birbirini reddeden iki kavram...

Bediüzzaman, İslâmiyetle bilimin, çatışmak, muhalif düşmek şöyle dursun, birbirinin lâzımı olduğunu ortaya koymuştur. Dinle-bilimin birbirine barışık olduğunu, ilmin Allah’ın varlığını ve birliğini ortadan kaldırmadığını, bilâkis Allah’ın varlığını ispat ettiğini delilleriyle ortaya koyuyor. Bunu Kastamonu’da iken kendisine gelen ve “Muallimlerimiz bize Allah’tan bahsetmiyorlar, bize Hâlıkımızı tanıttır” diye istekte bulunan lise talebelerine verdiği dersten anlamak mümkün. “Muallimleri değil onları dinleyiniz” diyor Bediüzzaman. Çünkü her bir fen Allah’tan bahsedip, Hâlıkı tanıttırıyor. Neticede Bediüzzaman fenlerle konuşmayı, tefekkür penceresinden onları incelemeyi öğretiyor insanlığa. Maddecî bakışı ortadan kaldırıp, manaya anlam kazandırıyor. Her şeyi maddede gören materyalizmin bile bugün doğduğu topraklarda dahi çökmüş olmasının en büyük sebebi de, Bediüzzaman’ın insanlığa sunduğu derstir: İslâm ve bilim barışıdır ve birbirini tamamlayan bir sentezdir.

Bugün Batı dünyasının kafasını kurcalayan bir soru var: İslâm ve demokrasi.

Bu iki kavramı da birbirinden bağımsız ya da birbirine muhalif düşünmek oldukça yanlış.

İslâmiyetin temel mefhumu eşitlik. Bu bir amaç değil, bir hak. Kur'ân, aynı zamanda bir anayasa kitabı. Bu bağlamda düşünürsek, İslâm için demokrasi felsefî değil, hukukî bir mefhum. İnsanlar doğuştan eşit. Kulun bütün haysiyeti mü'min oluşunda. Dilenciye halifeye eşit kılan bir hüviyet kazandırıyor İslâmiyet insana. Nitekim hadis-i şerifte de bunu görmek mümkün: "Arabın Arap olmayana takvasından başka üstünlüğü yoktur."

Tâ Asr-ı Saadetten geliyor yani bu eşitlik ilkesi.

Batı dünyasının cevabını aradığı soruya gelecek olursak...

Bediüzzaman bu ihtiyacı bugün keşfetmiş bir mütefekkir değil. Mütefekkir olmanın gereği de zaten meseleleri kimse görmeden, düşünmeden görüp, düşünebilmek. Çözümler de sunarak insanlığı aydınlatmak. Bundan neredeyse bir asır önce yazdığı Münâzârât isimli eseriyle Bediüzzaman, İslâm ve demokrasinin hangi makamda olması ve hürriyetlerin ne şekilde yaşanması gerektiğini belirterek, demokrasi ve hürriyetlerin esaslarını ortaya koymuştur.

İhtilâllere karşı demokrasinin, yasaklara karşı hürriyetlerin, bölücülüğe, ırkçılığa karşı din kardeşliğinin, dünyanın çağdaş değerlerini sahiplenerek onları kullanabilmenin ölçülerini sunmuştur bize.

Bediüzzaman'ın aydınlık ve evrensel dünya görüşü hiçbir zaman hakikî mü'min olma sıfatıyla ters düşmemiştir.

"İnsanlar hür oldular, ama yine de abduhtırlar" ifadesi Bediüzzaman'ın her şeyden önce "kul" olma bilincini de açık bir şekilde ortaya koyan bir sözü durumunda. İnsana her an, her yerde ve her zeminde yaratılmış ve vazifeli bir kul olduğunu hatırlatan bir tefekkür inşa etmiştir zihinlerde. Bu tefekkürî bakış açısı sayesinde insan, kul oluş bilincini zihninde yoğun olarak yaşamaktadır.

Ahir zaman insanını bekleyen imansızlık tehlikesine karşı, Bediüzzaman şunu hedef edinmiştir: Her an ve her yerde Allah hatırlanmalıdır. İnsan, Onun isimlerini bütün kâinatta fark edebilmeli; varlığın bütün boyutlarını mana-i harfiyle inceleyecek bir bakış açısına sahip olmalıdır.

Bediüzzaman aynı zamanda, "kul oluş bilinci" kaybolmadıkça, dünya üzerinde huzur, barış, doğruluk ve güvenden uzak kalınmayacağını da ispat ediyor "Sözler"inde. İnsanlık için bir sulh-u umumî, Müslümanlar için kardeşlik ve dayanışma, Nur Talebeleri için dostluk şeklinde ilişkileri kapsayan bir hayat tarzı tavsiye ediyor.

Onun tüm bu ölçülerine ve tavsiyelerine kulak vererek yaşamaya çalışan kalpler ve zihinler, görüşleri isabetsiz olanların durumuna düşmekten, dünyada, ülkede ve iç âlemlerde karşılaşılan imanî ve sosyal meselelere karşı fikirsiz, kör, sağır olmaktan kurtulup; başı dik, isabetli, kararlı, tutarlı ve İslâma ve çağdaş değerlere açık bir bakış açısı kazanacaklardır.

Bediüzzaman, evrenseldir. Kalplerde, ruhlarda ve akıllarda gerçekleştirdiği inkılâplar sayesinde, insanca yaşamının reçetelerini sunmuş ve tüm insanlığa bu reçeteye tâbî olma çağrısında bulunmuştur.

Kulak verile...

Tuba Nur Arıcan TELCİ